

gelse træffes efter overgangsordningen i lov nr. 571 af 24. juni 2005 om ændring af lov om planlægning.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Vedtagelsen af lovforslagene til udmøntning af kommunalreformen på miljøområdet, jf. afsnit 2.2.1. ovenfor, indebærer, at Miljøklagenævnet fra den 1. januar 2007 årligt får tilført i størrelsesordenen 400 sager, heraf ca. 300 klagesager, som Miljøstyrelsen hidtil har behandlet og ca. 100 klagesager, som Skov- og Naturstyrelsen hidtil har behandlet. Dertil kommer, at der i en kortere periode efter den 1. januar 2007 må forventes en vis stigning i antallet af klagesager. På grund af den begrænsede formandskompetence, som gælder efter lovene i dag, ville denne overførsel af klagesager fra styrelserne som udgangspunkt indebære nogle merudgifter til honorering af de sagkyndige nævnsmedlemmer og sekretariatsbistand.

Som anført ovenfor, skønnes hovedparten af disse sager imidlertid ikke at have en sådan teknisk kompleksitet, at dette nødvendiggør en egentlig nævnsbehandling. En egentlig nævnsbehandling, som ville være påkrævet efter de gældende regler om Miljøklagenævnet, ville derfor virke unødigt fordyrende på klagesagsbehandlingen.

Forslaget om at udvide formandens kompetence vil derfor reducere de ekstra omkostninger, som ellers skulle have været afholdt til nævnsbehandling. Nævnet afgjorde 53 sager i 2004. I 14 af de 53 sager medvirkede nævnsmedlemmer. Miljøklagenævnet aflønner de sagkyndige på timebasis, og anvender i dag ca. kr. 100.000 kr. på årsbasis på vederlagsbetaling til nævnsmedlemmer, hvilket i gennemsnit svarer til ca. 7.600 kr. pr. sag. Hertil kommer rejseomkostninger på ca. 3.200 kr., svarende til gennemsnitligt ca. 230 kr. pr. sag.

Meromkostningerne ved nævnsbehandling af en sag kan således anslås til gennemsnitligt at udgøre kr. 7.800, hvortil kommer øget sekretariatsbistand. Der er tale om ca. angivelse, da både antallet af sager, benyttede timer og antallet af f.eks. sagkyndige, der deltager i behandlingen af en sag varierer.

Det skønnes, at formanden med de gældende regler ville kunne afgøre ca. 50 af de 400 sager, der bliver overført til nævnet pr. 1/1 2007. Resten, ca. 350, sager ville kræve en egentlig nævnsbehandling med deraf følgende udgifter på ca. 2,7 mio. kr.. Efter forslaget skønnes ca. 300 sager imidlertid at kunne afgøres af formanden og ca. 100 sager kræve en egentlig nævnsbehandling. Forslaget reducerer således antallet af po-

tentielle nævnsbehandlinger med ca. 250 sager om året, svarende til ca. 1,9 mio. kr.

Forslaget om at udvide formandskompetencen i Miljøklagenævnet vil således isoleret set indebære en reduktion af de samlede årlige meromkostninger til ca. 800.000 kr.

Forslaget om muligheden for at inddrage sagkyndig bistand i forbindelse med Naturklagenævnets afgørelser skønnes at medføre merudgifter på ca. 150.000 kr. årligt.

Lovforslagets øvrige forslag skønnes at være udgiftsneutrale.

Lovforslaget indebærer ikke udgifter for kommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Styrelsen vurderer ikke, at forslaget medfører administrative konsekvenser. Lovforslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at medføre konsekvenser for borgerne.

6. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Amtsrådsforeningen, Arbejdstilsynet, Beskæftigelsesministeriet, Den Kgl. Veterinær og Landbohøjskole, Forbrugerrådet, Foreningen af kommuner i Københavns amt, Forsvarsministeriet, Frederiksberg kommune, Hovedstadens Udviklingsråd, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Kommunernes Landsforening, Kulturministeriet, Københavns kommune, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Naturklagenævnet, Skatteministeriet, Statsministeriet, Transport- og Energiministeriet, Udenrigsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Advokatrådet/Advokatsamfundet, Akademiet for de tekniske Videnskaber, Akadimirådet,